

2. *Bredska Natipjerka*. Aprikose von Breda, plod srednje veličine, koji dozrije polovicom kolovoza.

3. *Natipjerka Ambrozije*. Ambrozia Aprikose, plod veoma velik, sočan, koji dozrije polovicom rujna.

4. *Natipjerka velika rana*. Grosse Tisch-Aprikose velika izvrstna ploda, koji dozrije početkom rujna.

5. *Bolja ugarska natipjerka*. Ungarische beste — plod veliki koji dozrije u srpnju.

6. *Natipjerka Luijet*. Luijets Aprikose plod veliki koji dozrije polovinom srpnja.

Natipjerka se može gojiti kao srednje stablo, ja bih ipak volio da bude uzgojena patuljasto, navrta na bajam, koji se prilagodi suhoj i manje plodnoj zemlji.

Dolazeć sada da se govori o mjerama koje se imaju preduzeti da se razvije voćarstvo u spomenutom smislu, biva na temelju djeljenja zgodnih vrsti voćaka i odlika u položaje prikladne, moram ponajprije da iztaknem, da se u prvom redu prikaživa potrebit jedan velik i dobro uredjen sadinjak, bio državni bio privatni uz pripomoć.

Ono 2 voćnih sadinjaka što obстоje u pokrajini, a to baš 5 državnih, u Zadru, Benkovcu, Ercegnovome, Kljakama, i Šibeniku, i 7 obćinskih uz pripomoć u Sinju, Vrlici, Kuinu, Imotekome, Spljetu, Rabu i Biogradu, kojima se je u ovo zadnje doba pridodala dva, jedan u Metkovićima drugi u Staromgradu, uzgojili su i razdali su do sada znatan broj bilina, te se stoga ima biti harni šumarskom osoblju, koje za dosta zabavljeno sa radnjam pripadajućim na njegovo polje radinosti, nastojalo je i u ovom pogledu ljubavlu i marom.

Svim tim ja ne smatram ove sadinjake kadre, da odgovore svrsi, da naime pružaju dobre voćke i takove kakve su potrebite za unapredjenje našeg voćarstva, a to jednostavno s' razloga da je uzgoj voćaka zadaća, zbog njihove naravi, ozbiljna i mučna, kojoj se mogu odazvati i zadovoljiti jedino prostrani sadinjaci, dobro uredjeni i upravljani od osoblja koje se izključivo može posvetiti njihovom gojenju, i koje posjeduje osobitu vještinu i iskustvo glede držanja i zahtjeva vegetacije, gojenja, i obradivanja raznih vrsti i odlika voćaka. Izbilja, vidjamo u Francuskoj, u najnaprednijoj zemlji u pogledu voćarstva, broj sadinjaka veoma ograničen, a ono malo sadinjaka koji obстоje jesu baš veličanstveni, te se bave sa uzkim brojem odlika; i u Njemačkoj su se od neko doba počeli zapuštati obćinski sadinjaci i tako zvane Winkelbaumschulen koje su bile pripoznate od premale koristi, jer u nemogućnosti da uvijek dadu dobrih voćaka za sadjenje od zajamčene odlike, te, malo ali velikih sadinjaka nahodimo i pak